

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

I de kommende uger vil vi læse i 1. og 2. Kongebog, som handler om Israels konger efter kong David.

Om kongebøgerne

Efter Josva havde ført folket ind i det lovede land, blev Israel ledt af dommere, som vi kan læse om det i Dommerbogen. Da levede folket som 12 adskilte stammer. De efterfølgende 1. og 2. Sam. handler om den sidste dommer, Samuel, samt de første to konger, Saul og David, som Samuel indsætter som konger over alle stammerne. Derefter følger så kongebøgerne, som omhandler tidsrummet fra de sidste dage i Davids liv indtil år 586 f.Kr., hvor templet blev ødelagt og folket ført i eksil i Babylon. Det er en tidsperiode på ca. 400 år.

De to kongebøger er oprindeligt én bog og kun delt i to af praktiske grunde. 2. Kong. er altså en direkte fortsættelse af 1. Kong., og det er derfor ikke hensigtsmæssigt at stoppe læsningen efter 1. Kong., hvis man vil have hele sammenhængen med. Da kongebøgerne tilsammen har 47 kapitler, vil vi alligevel fordele læsningen på to måneder, men vi vil gøre det på følgende måde:
De første ugers læsning vil blive en gennemlæsning af begge kongebøger, hvor vi kun læser de afsnit, som handler om de konger, der regerede i Jerusalem.

De sidste uger vil vi så læse de samme kongebøger, men kun de afsnit, som handler om Israels (Nordrigets) konger. På den måde kan det også blive lidt lettere at overskue de mange konger og få lidt mere sammenhæng i læsningen.

Se læseplanen s. 13

En kort oversigt over kongebøgerne

1. Kong. 1 - 11: Det samlede Rige.
- 12 - 2. Kong. 17: Det delte Rige indtil Israels undergang.
2. Kong. 18 - 25: Judas sidste konger indtil Judas undergang.

Se: *Resurse 1* Oversigt over 1. og 2. Kongebog

2. Krønikebog omhandler også Jerusalems konger i den samme tid. Nogle gange indeholder de flere detaljer om de enkelte konger, så de kan anbefales som "bonuslæsning" for den, som vil vide mere.

Se: *Resurse 2* Konger i 1. og 2. Krønikebog

[Se: Kort film om kongebøgerne. Link her. Bibleproject med danske tekster.](#)

Læs med bøn til Gud om, at Han vil gøre sit ord levende for dig.

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

1 Intro til første uges læsning

I den første uges tid skal vi læse de første 10 kap. i 1. Kongebog. (Se **læseplanen s.13**)

David har nu regeret i 40 år. Han har flere hustruer, og han har børn med dem alle. Da han ligger for døden, opstår der magtkamp om, hvem der skal arve tronen efter ham. Både Davids førstefødte, Amnon og hans tredje søn, Absalom er døde efter tragiske familiestridigheder, som vi kan læse om i 2. Samuelsbog.

Derfor står kampen nu mellem Davids fjerde søn, Adonija og Salomo, som David fik med Batseba (efter de havde mistet deres første søn). De to er altså halvbrødre og har hver deres særdeles stærke støtter i både de militære og religiøse indflydelsesrige kredse. Evt. politiske analytikere har ganske givet diskuteret de sprængfarlige spændinger og vurderet, hvem der ville vinde, og hvordan vinderen ville agere i forhold til taberne. Ville der være plads til alle...

I disse kapitler hører vi også om vinderens liv, hans visdom og rigdom og templets opførelse.

[Se også Introvideo 1. Link her.](#)

[Gå til læseplanen s. 13. Link her](#)

2 Intro til anden uges læsning

I 1. Kong. 8 møder vi Salomos frimodige bøn ved indvielsen af templet som Guds bosted. En bøn, som giver håb om Guds velsignelse og en stor fremtid for folket:

”Lad dine øjne være åbne for dette hus nat og dag, det sted, om hvilket du har sagt, at der skal dit navn være...”

I slutningen af kongebøgerne hedder det modsat - dybt tragisk og uden håb:

”Også Juda vil jeg fjerne fra mine øjne..., og jeg vil forkaste denne by, Jerusalem, som jeg har udvalgt, og det hus, hvor jeg har sagt, at mit navn skal være”.

I denne ramme kan Kongebøgerne læses som en historie, der bevæger sig fra gudsfrygt til gudløshed, fra lykke til ulykke, fra storhed til undergang.

Allerede i Salomos sidste tid opstår der utilfredshed i folket, og efter trusler om skorpioner og andet grimt, ja, så vælger de ti nordligste stammer deres egen konge, og riget bliver delt i to. Juda Rige i Syd og Israels Rige i nord.

Kongebøgerne er bygget kronologisk op, og omtaler de to rigers konger i den rækkefølge, de har levet. Derfor skifter scenen hele tiden mellem Juda og Israel indtil midten af 2. Kongebog.

Da vi kun følger Judas konger, skal vi imidlertid springe de fleste afsnit over.

Nogle gange drejer det sig om få vers og andre gange flere kapitler. Sammenhængen er imidlertid intakt, og det vil give os

”Læs Bibelen hver for sig, men sammen”

(næsten) hele Judas historie samlet fra efter David og frem til Judas undergang.

De to broderfolks indbyrdes forhold veksler mellem stærkt fjendskab med direkte krigshandlinger og et nært venskab, hvor vi ligefrem hører om et sygebesøg. Enkelte gange flettes rigernes historie helt sammen.

Vær opmærksom på, at kongerne i Juda og Israel kan have de samme navne, en enkelt gang endda på samme tidspunkt. Det er altså ikke den samme person, som er konge begge steder!

Mens vi læser, kan vi bemærke, at den politiske stabilitet gradvis svækkes. Vi læser om flere kongemord og desperate handlinger, som kun sigter på egen overlevelse. Guldet i templet erstattes gradvist af billigere materialer, efterhånden som behovet for at købe sig stærkere venner vokser. Det, som Salomo havde tænkt som en ophøjelse af Israels Gud, gjorde senere konger til en handelsvare for at redde eget skind.

Bemærk også den dårlige indflydelse fra Nordriget, Israel, når Judas konger gifter sig med døtre af Israels konger. Frafaldet smitter tilsyneladende også denne vej, og den åndelige situation i Juda forværres som årene går. Flere konger begynder godt, men 2. Krønikebog afslører, at de vender sig bort fra Gud efter nogen tid.

Denne del af Judas historie er politisk præget af de omkringliggende landes indflydelse, men vi får også det første glimt af storebror i nord. Assyrriget rører på sig...

Hvis du vil vide mere om de omtalte begivenheder og personer, så kan du læse i 2. Krønikebog. Se resurse 2: Konger i 1. og 2. Krønikebog.

[Se også Introvideo 2. Link her.](#)

[Gå til læseplanen s. 13. Link her](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

3 Intro til tredje uges læsning

Nordriget Israel er besejret, og de sidste kapitler i 2. Kongebog handler derfor kun om Sydriget Juda.

Læg mærke til, at alle kongerne først og fremmest vurderes ud fra deres forhold til Gud, om de gjorde det, der var godt eller ondt i Guds øjne. Som vi kan læse, gik det op og ned, men selv om der var gode konger og også vækkelser i folket, så voksede frafaldet.

Derfor er det også på dette tidspunkt, at Gud sender sine profeter til folket for at kalde dem tilbage til sig. I indledningen til de fleste profetbøger kan vi læse, under hvilke konger de forskellige profeter virkede.

I kongebøgernes beskrivelse af Judas konger spiller specielt profeten Esajas en vigtig rolle.

Cirka fem år efter at Assyriekongen Salmaneser har besejret Nordriget Israel, begynder den nye Assyriekonge, Sankerib, et militært angreb mod kong Hizkija, som har gjort oprør mod Assyrien.

De vigtige byer i Juda falder og snart kommer turen til Jerusalem.

Stormagten Assyrien vil gøre regnskabet op, og denne gang kan gullet fra templet ikke hjælpe Judas konge. En hær, som er mange gange større end Jerusalems indbyggertal, begynder belejringen. Resultatet er åbenlyst for Jerusalems indbyggere.

Situationen er håbløs - men Hizkija kender en, som også har et hus i byen!

Det er denne Hizkija, som udhuggede den vandtunnel, som man stadig kan gå igennem fra Gihonkilden til Siloadammen.

Da Hizkija dør, bliver hans søn Manasse konge, og Juda går ind i en lang, skæbnesvanger periode.

Selv ikke reformkongen Josijas omvendelse og livsførelse kunne ændre det grundlæggende frafald, som gennem årene havde lukket folkets hjerter for Gud.

Kan et frafald nå et punkt, hvor det ikke længere er muligt at ændre forholdene?

Sidst i kongebøgerne flettes Judas historie for alvor ind i de storpolitiske forhold, hvor den kommende stormagt, Babylon, truer det smuldrende assyriske storrige. Egypterkongen Neko ønsker at hjælpe assyrierne, men Josija vurderer, at babylonierne vil blive den nye stormagt og tager derfor deres parti. Han forsøger at afskære den egyptiske hjælp til assyrierne ved knudepunktet Megiddo.

Det blev en vigtig beslutning i Josias' liv.

(Den danske oversættelse af 2. Kong. 23,29 kan forstås sådan, at Egypten var imod Assyrien. Det var ikke tilfældet. Faraon Neko drog op for at hjælpe Assyrien)

Læg mærke til, at overdragelsen af magten fra far til søn bliver ophævet med de sidste konger. Tre af Josijas sønner bliver konger, og om dem alle hedder det, at de gjorde hvad der var ondt i Herrens øjne. Selv i de gode tider var de onde kræfter på

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

[6]

spil, og når kongerne var unge, var påvirkningen fra omgivelserne specielt stærke.

Jeg tænker det kan være godt at få sagt tak til dem, som slider med at give evangeliet videre til vores børn og unge.

Kongebøgerne slutter med opfyldelsen af Guds domsord gennem Moses og profeterne.

Bemærk at Judas konger, i modsætning til Israels konger, alle sammen er efterkommere af den samme mand, nemlig David. De blev derfor alle betragtet som Davids sønner.

David havde af Gud fået at vide, at der aldrig skulle mangle en af hans slægt på hans trone i Jerusalem. Derfor var det også en tragedie, da den sidste konge i Davids slægt blev ført bort til Babylon.

Profeten Ezekiel profeterede imidlertid om, at Guds løfter til David stadig stod ved magt. Engang skulle en søn af David fremstå som konge i Israel. I en lille rest levede dette håb videre, og i NT læser vi om nogle af dem, som genkendte og anerkendte Jesus som denne Davids Søn.

Profeterne forudsagde også, at folket senere skulle vende tilbage til Jerusalem. Det blev delvist opfyldt under Ezra og Nehemias, men i vores dage får vi lov at se en langt større opfyldelse af disse ord. Folket samles igen fra alle verdensdele og - vigtigst - flere og flere anerkender Jesus som deres konge. Guds ord står fast, både til dom og til frelse.

[Se også Introvideo 3. Link her.](#)

[Se refleksion 1. Link her.](#)

[Gå til læseplanen s. 13. Link her](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

4 Intro til fjerde uges læsning

Så kom vi til fjerde uges læsning, og vi skal i gang med en ny læsning af Kongebøgerne, denne gang med vægt på Israels (Nordrigets) konger.

Efter kong Salomos død (1. Kong. 11) overtager hans søn Rehabeam kongemagten.

I kap. 12 hører vi om, at de nordlige stammer, under ledelse af Jeroboam, møder op hos kongen. De vil have garanti for bedre vilkår, hvis de skal støtte op om ham. Det afviser Rehabeam på umisforståelig vis, og det får afgørende betydning for hele folkets videre historie.

Riget deles i to, Sydriget Juda og Nordriget Israel. I februar fulgte vi Juda rige, og i marts skal vi følge Nordriget, Israel.

Israels historie varer ca. 250 år fra oprøret mod Rehabeam til eksilet i Assyrien år 722 f.Kr.

Folkets historie er præget af stor politisk usikkerhed og deraf følgende dramatiske begivenheder. Allerede i første uges læsning møder vi både kup og selvmord.

En del af Judas konger ønskede at følge Gud. Mod nord er der derimod ikke mange lysglimt i Israels kongerække. Frafaldet sætter straks ind og udvikler sig drastisk. Derfor får allerede den første konge, Jeroboam, besøg af Guds profet, som kommer med et stærkt tegn og kald til omvendelse.

Jeroboams reaktion og videre liv sætter desværre den øverste barre for den åndelige situation i resten af Israels tid.

Bemærk, hvor mange gange Jeroboam nævnes videre frem i kongebøgerne.

I modsætning til Judas konger, som alle er af den samme slægt, skifter Israels kongedømme mellem mange slægter, som har kortere eller længere tid på tronen.

Denne uges læsning fører os frem til hærføreren Omris slægt, som på en særlig måde fører Israel væk fra sand gudstro. Hans søn Akab indfører Ba'alsdyrkelsen som officiel religion i Israel.

Bemærk, hvordan frafaldet udvikler sig, og hvor svært Israel har ved at komme tilbage til det rette forhold til Gud igen.

Vi møder i ugens læsning to hovedpersoner i Israels historie, som videreførte og fuldførte det frafald, som begyndte allerede med Salomo.

Salomo byggede et tempel til Gud, men endte med at bygge offerhøje til sine mange koners guder.

Jeroboam 1. byggede guldkalve og indførte egne ordninger omkring gudstjenesten.

Akab byggede et tempel til Ba'al.

Det er tankevækkende at se, hvordan frafaldet udvikles gennem årene. Frafaldet sker ikke fra dag til dag, men langsomt glider folket væk fra Gud, og indimellem tager lederne så konsekvensen af den virkelighed, som har udviklet sig. Er det mon en model vi genkender i andre senere sammenhænge?

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

Også Kongebøgerne er skrevet, som advarende eksempler, for at vi skal lære af det, så vi ikke gør det samme. (1. Kor. 10,1-12)
 ”Derfor må vi så meget mere give agt på det, vi har hørt, så vi ikke glider bort fra det” Hebr. 2,1

[Se også: Introvideo 4. Link her.](#)

[Gå til læseplanen s. 13. Link her](#)

5 Intro til femte uges læsning

Sidste uges læsning førte os frem til kong Akab, og de næste mange kapitler foregår i hans regeringstid. Hans far havde bygget Samaria, og også Akab havde denne by som hovedstad.

Vi ved fra andre kilder, at Akab var en stærk konge, som havde skaffet sig en stor hær med mange heste og vogne. Han var en af områdets stærke mand.

I Bibelen beskrives han dog mest som en uselvstændig mand, der var i hænderne på sin hustru Jezabel. Hendes far var konge i Sidon, en kystby i det nuværende Libanon.

Sidon var et center for Ba'al-dyrkelsen, og Jezabel tog sin gudsdyrkelse med sig til Israel og forførte Akab til meget ondt. Akab førte folket et markant skridt længere væk fra Israels Gud, og det hedder om ham, at ”aldrig har der været nogen, der som Akab solgte sig til at gøre, hvad der var ondt i Herrens øjne” Og Jezabel får æren for det.

Men, hvad gør den elskende Gud, når hans elskede folk vender ham ryggen?

Det handler denne uges læsning om.

Der er mange spændende og dramatiske beretninger, som viser os noget om Guds magt og kærlighed.

”Læs Bibelen hver for sig, men sammen”

Gud bruger en mand i en høj stilling, som udviser et utroligt mod, men som også kender til frygten for konsekvenserne af hans handlinger.

Og Gud bruger først og fremmest en mand, som står som en af de vigtigste profeter i Israels historie, Elias, hvis navn betyder "Herren er Gud".

Hvis vi skal forstå disse beretninger rigtigt, er det en hjælp først at læse Jakobs ord om, at "Elias var et menneske under samme kår som vi, og han bad en bøn om, at det ikke måtte regne, og det regnede ikke i tre år og seks måneder; og han bad igen, og himlen gav regn, og jorden lod sin afgrøde vokse frem" (Jak. 5,17f)

Elias var et menneske under samme kår som vi. Han var et menneske som kendte til frygt, sult, træthed og mismod. Men han kendte også til Guds magt og kærlighed.

Når Elias' bøn bliver hørt, er det, fordi det var en bøn efter Guds vilje. Det er nemlig ikke Elias, som står bag de voldsomme ting, som sker, men Elias' Gud.

Prøv at lægge mærke til Elias' reaktion, når Gud taler til ham. Det var hemmeligheden bag Elias' virke.

Bemærk i den sammenhæng, at Elias på et tidspunkt får besked om at gå til Zarepta, som ligger i nærheden af Sidon, Jezabels hjemby. Måske var det ikke lige der, vi ville anbefale en fjende af Akab og Ba'al at tage hen!

Men læs nu bare selv de spændende beretninger, som fortæller så meget om tro på Gud i både Israel og i hedningebyen Zarepta. Men først og fremmest om Guds magt og kærlighed til sit folk, i et forsøg på at vende deres hjerter til ham igen. Vil det lykkes?

[Se også Introvideo 5. Link her.](#)

[Læs refleksion 2: I går, i dag.... s. 20 - 22](#)

[Gå til læseplanen s. 13. Link her](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

6 Intro til sjette uges læsning

Vi er nu kommet gennem 1. Kongebog og det meste af profeten Elias' liv.

I de første kapitler i 2. kongebog afsluttes beretningerne om Elias. Til det sidste er hans opgave at vise Akabs hus og Israels folk, at "Herren er Gud", at Israels Gud er den eneste sande Gud og at han har al magten. Akab og hans slægt fortsætter imidlertid deres afgudsdyrkelse de sidste år de stadig sidder på tronen. Det betyder, at Elias forbliver en fjende af Akabs hus, også efter Akabs død.

Læg imidlertid mærke til, at selv om Akabs søn fortsætter på samme måde som Akab selv, så har Karmeloplevelsen ændret markant på situationen i Israel. Guds profeter skal tilsyneladende ikke længere leve i skjul, men kan færdes frit i landet, og kongerne er nødt til at acceptere, at også Guds profeter skal tages med på råd.

Gud kaldte sit folk tilbage til sig, og det tyder på, at mange igen vender sig til Israels Gud.

Gud tager Elias væk fra scenen på den mest fantastiske måde. På østsiden af Jordanfloden, i det område, hvor også Moses blev taget bort fra denne verden, hentes Elias ind i den usynlige verden.

Netop Moses og Elias står som de to største profeter i Israels historie i GT. Det er jo også netop de to, som senere møder op hos Jesus, da han herliggøres på bjerget i det nordlige Israel.

Elias' tjener Elisa overtager opgaven som "Israels vogne og heste" som det udtrykkes. Dermed menes vel blot, at de ses som dem, der beskytter Israel.

Læg mærke til de symbolske handlinger i forbindelse med Elias' kappe og Jordanfloden. Efterfølgeren er klar. En ny profet træder ind i Israel. Gud overlader dem ikke til sig selv efter Karmeloplevelsen.

Ugens læsning handler mest om Elisas virke, som om muligt, er endnu mere dramatisk end Elias'.

Han virker under 4-5 konger og får stor betydning for Israel gennem de næste mange årtier.

Selv om han bevarer Elias' hårde tone mod Akabs efterkommere på tronen, så fremtræder han senere i højere grad som en profet, der guider og hjælper Israels konge og folk. Han har også indflydelse uden for Israels grænser.

Elisa bliver et vigtigt redskab i Guds hånd. Ved ham mindskes børnedødelighed, han leverer militære efterretninger til stor frustration for fjenden, han står bag bespisningsundere, helbredelser og dødeopvækkelser – sågar efter sin egen død! Dermed lever han op til sit navn: Elisa – Gud er min frelse. Og så har han også et par profetiske ord om fremtiden for Israel og dets naboer.

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

Superspændende læsning – iblandet begivenheder, som mange af os, måske kan have lidt svært ved at forklare meningen med.

[Se også Introvideo 6. Link her.](#)

[Gå til læseplanen s 13. Link her](#)

7 Intro til syvende uges læsning

Elisa står også bag indsættelsen af næste kongeslægt, som får fire slægtled på tronen. Den første er hærfører og ville i dag nok blive kaldt vanvidsbilist. Hans første opgave bliver at gøre op med Akabs hus og indflydelse.

Han er søn af Joshafat, en af de gode konger i Juda.

Hvor der før var nogle fra Akabs hus i Israel, som påvirkede Judas konger negativt, bliver det nu en mand fra Judas kongehus, som skal påvirke Israel positivt.

Vil han mon blive den første konge i Israel, som bryder grundlæggende med afgudsdyrkelsen?

Der mangler i hvert fald ikke handlekraft!

Vær opmærksom på, at der i denne periode flere gange er de samme kongenavne i Juda og Israel, men det er altså forskellige mennesker.

Gennem årene tabes og vindes landområder i en langvarig konflikt med nabolandene, men da først det assyriske rige rører på sig, bliver overmagten for stor. Som så mange gange før - og senere - bliver den første løsning nye skattestigninger!

Det viser sig snart kun at være en midlertidig løsning, og Assyrien erobrer stadig større dele af Israel. Snart er det hovedstaden Samarias tur og så skal der lægges nye politiske strategier.

Kan den anden stormagt, Egypten, mon være en del af løsningen?

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

2. Kong. 17 er et tilbageblik på Israels historie fra rigets deling til eksilet i Assyrien, fra Jeroboam d. 1. til Hoseas.

Gennem profeternes advarsler og gennem store tegn og undere prøvede Gud hele tiden at nå sit folk, men de ville ikke høre.

Derfor er ugens afsnit de sidste kapitler i Nordriget Israels historie. Vi hører ikke om en senere tilbagevenden fra eksilet, på samme måde som vi gør det med Juda.

Men mange år senere afslører både Jeremias og Ezekiel, at Gud ikke er færdig med Israel. Engang skal Juda og Israel igen blive ét folk, som ikke skal deles igen. Med dem vil han oprette en ny pagt.

I Samaria opstod nye folkegrupper. Her blev folk fra andre erobrede områder blandet med de tilbageblevne israelitter. Et godt bud er, at GT's og NT's - og nutidens - samaritanere er efterkommere af disse blandingsfolk.

Når vi så, efter ugens læsning, kigger tilbage, står en udfordring tilbage i form af to spørgsmål:

1. Svigtede Gud sit folk eller var Gud trofast?
2. Er Gud til at stole på eller kan hans ord blive for gamle?

Svaret kan vi få ved at sammenligne Judas og Israels skæbne med de ord, som Gud gav gennem Moses mange århundreder før.

Og vi får det endelige svar ved at læse videre i de historiske bøger i vores bibel.

På den måde hænger kongebøgerne ikke frit i luften, men er knyttet til bøgerne før og efter.

Sideløbende med bibellæsningen kan det så også være en fordel at læse dagens nyheder om det samme folk. For dagens Israel er det samme land og det samme folk, som vi har læst om i kongebøgerne. De mangler stadig at vende sig til deres Gud og anerkende hans søn Jesus, som deres profet, deres konge og deres frelser. Lad os bede om, at det snart må ske.

[Se også Introvideo 7. Link her.](#)

[Se refleksion 3 på video. Link her.](#)

[Gå til læseplanen s. 13. Link her](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

Læseplan for 1. og 2. Kongebog

Du får her en detaljeret læseplan for de 7 uger. Hvor meget, du læser ad gangen, er helt op til dig selv, du skal jo bare have læsningen til at passe med dit eget tempo. Det er ikke en eksamensopgave, når vi læser Bibelen!

	Læsestykker	Resurser
Uge 1	1.Kong. 1,1 – 10,29	1. Oversigt over 1. og 2. Kong. Link 2. Konger i 1. og 2. Krøn. Link Film fra Bibleproject m danske tekster. Link
Uge 2	1.Kong. 11,1 – 12,19	3. Kort over Juda, Israel og nabolande Link 4. Tidslinje for det delte rige. Link
	14,21 - 15,24	
	22,41 - 51	
	2.Kong. 8,16 - 29	
	9,16 – 29 (Her fletter Israels og Judas historie helt sammen.)	
	11,1 – 12,22	
	14,1 – 22	
	15,1 – 7	
15,32 – 16,20		

Resurser: Tanken med disse er, at de kan hjælpe med at skabe lidt overblik over det, som vi læser og inspirere til refleksion. Men det er frit, om, hvordan og hvornår du vil bruge dem.

	Læsestykker	Resurser
Uge 3	2.Kong. 18,1 - 25,30	5. Nordrigets konger og profeter. Link
Uge 4	1. Kong. 12,20 – 14,20 (Læs evt. om Jeroboam fra 11,26)	6. Sydrigets konger og profeter
	15,25 – 16,33	
Uge 5	1. Kong. 17,1 – 22,40	Refleksion 1 v. Hanne W Højgaard (Link til video)
	22,52 – 22,54	
Uge 6	2. Kong. 1,1 – 8,15	Refleksion 2: I går, i dag....
Uge 7	2. Kong. 9,1 – 10,36	Refleksion 3 v. Hanne W Højgaard (Link til video)
	13,1 – 25	
	14,23 – 29	
	15,8 -31	
	17,1 -41	

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

1. Oversigt over 1. og 2. Kongebog

Kongebøgerne handler om Sydrigets og Nordrigets konger. De kommer i kronologisk rækkefølge, og derfor skifter det hele tiden mellem syd og nord.

Det er en beretning om at gå fra storhed til undergang i løbet af knap 400 år.

Nordrigets konger skifter mellem forskellige familier, mens Sydrigets konger alle er ud af Davids slægt.

Nordriget går under i år 722 f.Kr., og Sydriget går under i år 586 f.Kr.

”Lad dine øjne være åbne... 1. Kong. 8,29

1.Kongebog

Kap. 1 - 11

Kap. 1 - 2

Kap. 3 - 10

Kap. 6 - 8

Kap. 11

Det samlede Rige - Salomo

Salomos kamp for kongemagten

Salomos drøm, velstand og visdom

Salomos tempel

Salomos afgudsdyrkelse og død

Kap. 12 - 14

Kap. 12

Kap. 14 - 22

Kap. 17 - 21

Det delte Rige - Jeroboam

Riget bliver delt i Juda (Sydriget) og Israel (Nordriget)

Konger i Juda og Israel

Akab og profeten Elias

2.Kongebog

Kap. 1 -17

Konger i Juda og Israel

Kap. 1-2 Profeten Elias

Kap. 2-8 Profeten Elisa

Kap. 17

Nordriget Israels undergang
år 722 f.Kr.

Kap. 18 - 25

Konger i Juda

Kap. 24 - 25

Sydriget Judas undergang år 586 f.Kr.

”Også Juda vil jeg fjerne fra mine øjne” 2. Kong. 23,27

[Tilbage til læseplanen](#)

”Læs Bibelen hver for sig, men sammen”

2. Oversigt over kongerne i krønikebøgerne.

Konger	Omtale i krønikebøgerne
Salomo	1. Krøn. 29,21 – 2. Krøn. 9,31
Rehabeam	2. Krøn. 10,1 – 12,16
Abija	13,1 - 23
Asa	14,1 – 16,14
Joshafat	17,1 – 21,4
Joram	21,5 - 20
Akazja	22,1 - 9
Atalja	22,10 - 21
Joash	24,1 - 27
Amasja	25,1 - 28
Azarja (Uzzija)	26,1 - 23
Jotam	27,1 - 9
Akaz	28,1 - 27
Hizkija	29,1 – 32,33
Manasse	33,1 -20
Amon	33,21 - 25
Josija	34,1 – 36,1
Joakaz	36,2 - 4
Jojakim (Eljakim)	36,5 - 8
Jojakin	36,9 - 10
Sidkija	36,11 - 21

[Tilbage til læseplanen](#)

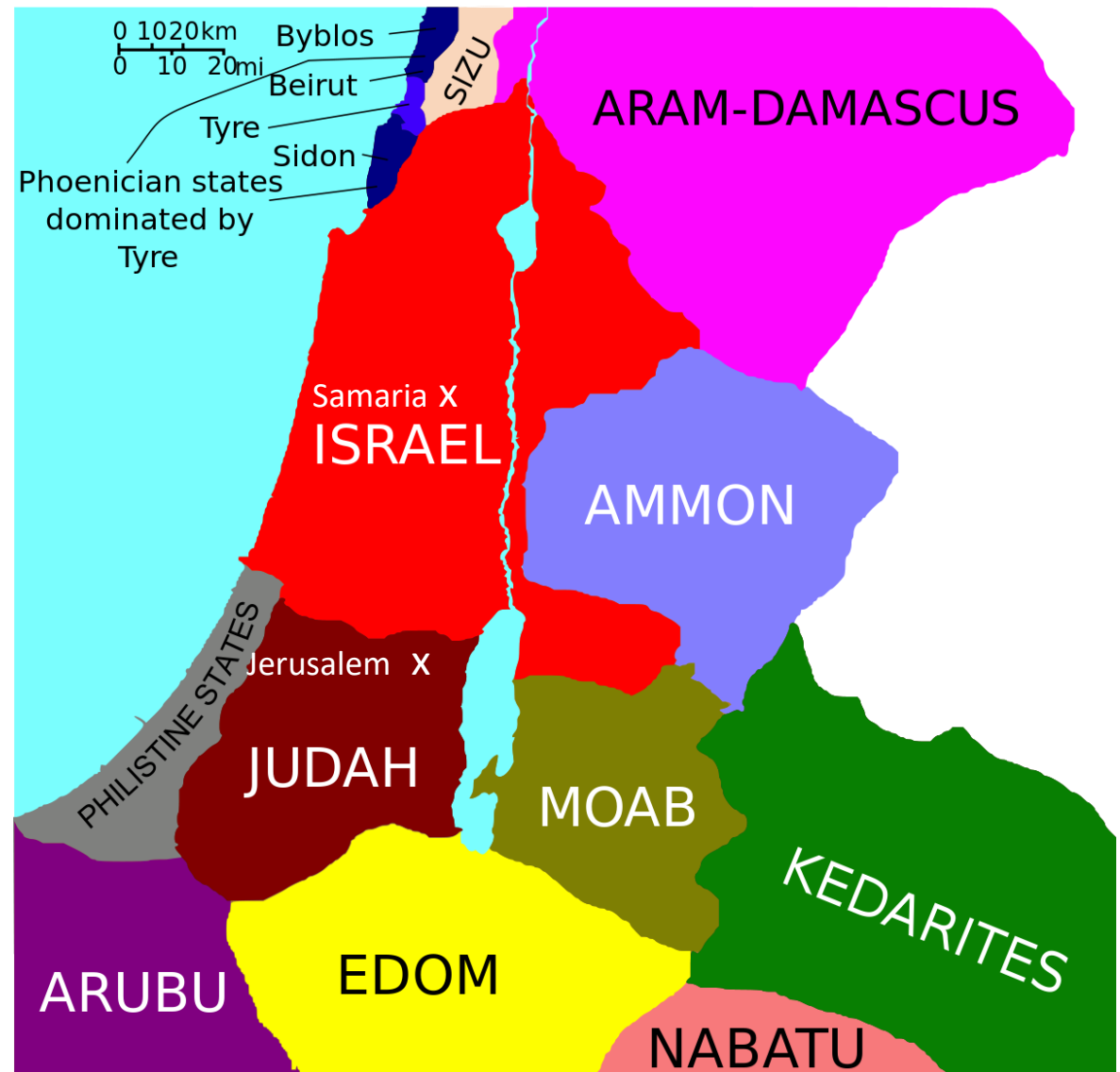
“Læs Bibelen hver for sig, men sammen”

3. Kort over Juda/Israel og deres nabolande.

Kortet er ikke præcist og skal kun give en fornemmelse af, hvor landene ligger i forhold til hinanden.

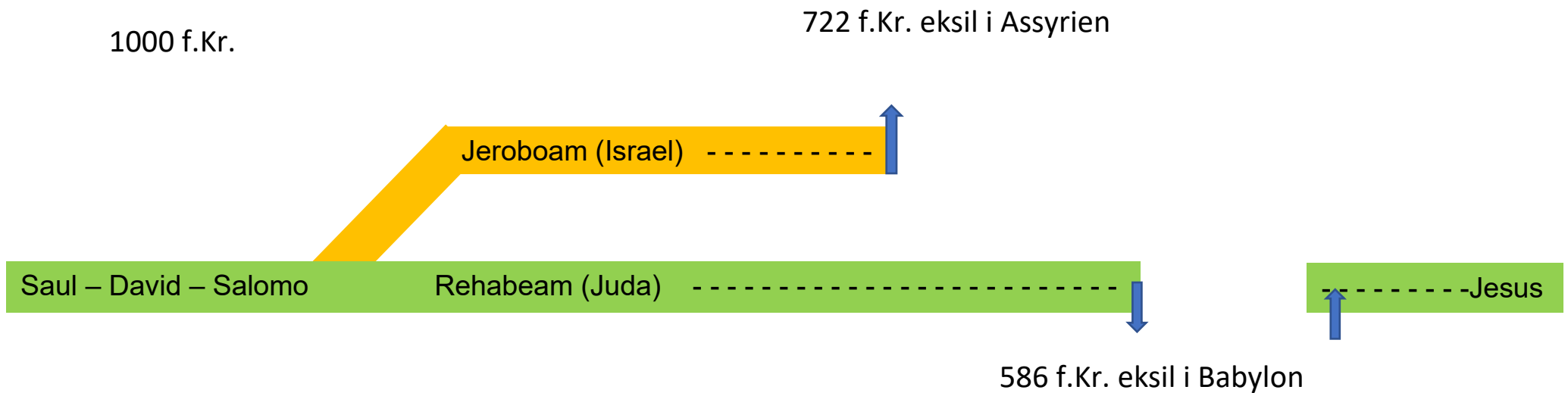
[Tilbage til læseplanen](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

4. Israel – delt i Juda (Sydriget) og Israel (Nordriget)

Israel besejres og bortføres i 722 f.Kr. af den tids supermagt, Assyrien. Nogle flygter til Jerusalem, men dem, der føres til Assyrien, hører vi ikke mere om.

Juda besejres og bortføres i 586 f.Kr. af den nye supermagt, Babylon. 70 år senere vender en del tilbage og genopbygger templet og Jerusalem. Det kan vi læse om i Ezras bog og Nehemias' bog. Det er deres efterfølgere vi hører om i NT.

Dem, der blev i Babylon, kan vi læse om i Esters bog og Daniels bog.

[Tilbage til læseplanen](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

5. Nordrigets konger og profeter

Nordriget Israels konger og profeter:			Ca. 1000 f. Kr.
Jeroboam 1.	22 år	... ondt i Herrens øjne	Akija + Gudsmanden
Nadab	2 år	... ondt i Herrens øjne	
Basha	24 år	... ondt i Herrens øjne	
Ela	2 år	... ondt i Herrens øjne	
Zimri	1 uge	... ondt i Herrens øjne	
Omri/Tibni	4 år		
Omri	12 år	... ondt i Herrens øjne	
Akab	22 år	... ondt i Herrens øjne	Elias
Akazja	2 år	... ondt i Herrens øjne	Elias + Elisa
Joram	12 år	... ondt i Herrens øjne	Elisa
Jehu	28 år	... godt/ondt	Elisa
Joakaz	17 år	... ondt i Herrens øjne	Elisa
Joash	16 år	... ondt i Herrens øjne	Elisa
Jeroboam 2.	41 år	... ondt i Herrens øjne	Hoseas + Amos
Zekarja	6 mdr.	... ondt i Herrens øjne	
Shallum	1 mdr.		
Menahem	10 år	... ondt i Herrens øjne	
Pekaja	2 år	... ondt i Herrens øjne	
Peka	20 år	... ondt i Herrens øjne	
Hoseas	9 år	... ondt i Herrens øjne	

Ca. 722 f. Kr.

[Tilbage til læseplanen](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

6. Sydrigets konger og profeter

Sydriget Judas konger og profeter :			Ca. 1000 f. Kr.	
Rehabeam		17 år	...godt/ondt i Herrens øjne	
Abija	(søn)	3 år	...ondt i Herrens øjne	
Asa	(søn)	41 år	...godt i Herrens øjne	
Joshafat	(søn)	25 år	...godt i Herrens øjne	
Joram	(søn)	8 år	...ondt i Herrens øjne	
Akazja	(søn)	1 år	...ondt i Herrens øjne	
Atalja	(mor)	6 år	...ondt i Herrens øjne	
Joash (sønnesøn)		40 år	...godt/ondt i Herrens øjne	
Amasja	(søn)	29 år	...godt/ondt i Herrens øjne	
Uzzija	(søn)	52 år	...godt/ondt i Herrens øjne	Esajas + Hoseas + Amos
Jotam	(søn)	16 år	...godt i Herrens øjne	Esajas + Hoseas + Mika
Akaz	(søn)	16 år	...ondt i Herrens øjne	Esajas + Hoseas + Mika
Hizkija	(søn)	29 år	...godt i Herrens øjne	Esajas + Hoseas + Mika
Manasse	(søn)	55 år	...ondt i Herrens øjne	
Amon	(søn)	2 år	...ondt i Herrens øjne	
Josija	(søn)	31 år	...godt i Herrens øjne	Jeremias + Sefanias
Joakaz	(søn)	3 mdr.	...ondt i Herrens øjne	Jeremias
Jojakim	(bror)	11 år	...ondt i Herrens øjne	Jeremias
Jojakin	(søn)	3 mdr.	...ondt i Herrens øjne	Jeremias
Sidkija	(farbror)	11 år	...ondt i Herrens øjne	Jeremias + Ezekiel
Gedalja, Ahikams søn, 7 mdr.			Ca. 586 f. Kr.	

[Tilbage til læseplanen](#)

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

Refleksion 2:

I går, i dag og til evig tid...

af Harry Højgaard

Det var dagen derpå...

I går var han på bjergets top – i dag i ørkenens kvælende hede.

I går var han vidne til Guds suveræne storhed og magt – i dag på hovedkuldets flugt fra en møgguds tjenerinde.

I går påkaldte han det evige livs kræfter – i dag ønsker han sig døden.

I forgårs

var tishbitten Elias frimodigt gået op til kong Akab og havde proklameret Guds Ord til ham: "Ingen regn i Israel før jeg befaler det!"

Inden kongen forstod rækkevidden af ordene, var hans selvindbudte gæst gået igen. Og mens tishbitten Elias blev eftersøgt overalt i ind- og udland, sad han ved en bæk og fik maden serveret morgen og aften af en af Guds flyvende skabninger. Da bækken løb tør, vandrede han op til dronningens hjemland, hjemstedet for den afgudsdyrkelse, som havde vundet indpas i Israel. Her, midt i hedenskabet, sørgede en enke for Elias, indtil Herren igen sendte ham ind på scenen.

For Herren svigter ikke. Heller ikke når Han kalder til vanskelige opgaver.

I går

havde han mødt Kong Akab, som endnu en gang var på rundtur i Israel for at finde vand og mad til sine heste. Akab havde overhældt ham med beskyldninger om at han, Elias, var skyld i alle de dårligdomme, der havde ramt landet og folket de seneste tre år. Men Elias havde svaret ham, at det skyldtes de tidligere kongers frafald og specielt Akabs personlige tilbedelse af Ba'al. For et folk er nok fælles om et frafald, men det enkelte menneske er selv ansvarlig for sit eget liv.

Og så havde han, Elias, befalet kongen at samle folkets repræsentanter og selv møde op med sine Ba'al-profeter på Karmelbjergs top.

Og der havde folket og kongen oplevet Israels Guds mægtige kald til omvendelse.

Først var Ba'al blevet afsløret som en fupgud. Fire hundrede og halvtreds Ba'al-profeter havde i timevis danset rundt om deres alter for at få Ba'al til at sende ild. De havde danset, råbt og skreget, og da det ikke gav det ønskede resultat, havde de stukket sig med knive, så blodet flød ned af dem; men da de havde skabt sig den halve dag, måtte de erkende, at guder, som er skabt i menneskets tanker, hverken kan se, høre eller handle. På nødens dag er det ens med dem alle: "Ingen stemme, intet svar, ikke en lyd!"

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

Så var Elias trådt frem. Ene trådte han op mod kongen og hans fire hundrede og halvtreds Ba'al-profeter samt et folk, som ikke vidste, hvilket ben de skulle stå på. Ene, bortset fra Ham, i hvis tjeneste han stod, og som havde stået bag det hele. Ham, som nu ville vise sit folk, at der stadig fandtes en levende Gud i Israel. Gennem sine indledende handlinger havde Elias mindet folket om, hvilken Gud han tjente. Ikke en ny selvlavet gud, men Israels første kærlighed fra Horeb. Ham, der havde velsignet og bevaret sit folk gennem århundreder: Abrahams, Isaks og Jakobs Gud. Og da Elias bad en bøn til Ham, svarede Han med en ildkraft, som fortærede både offer, vand og altersten. Så stærkt oplevede folket disse begivenheder, at de straks bekendte at "Herren er Gud". Men Akab – han havde vist ikke troet, om så en død var stået op af graven.

Og profeterne – deres blod kom til at farve det sidste vand fra Kishonbækken rødt. Folket gjorde op med dem, for at de ikke senere skulle blive revet med i deres vildfarelse.

Derpå bad Elias igen en bøn, og himlens sluser åbnedes, markerne fik nyt liv og gav igen folket føde.

Herren havde åbenbaret sig i kraft og væld og det, der skete her på Karmel, fik stor betydning i Israels videre liv. For Elias var det dagen på bjerget i en grad, så han løb foran kongens vogn hele vejen til Yisra'el.

For Herren svigter ikke. Heller ikke når han kalder til begivenhedsrige opgaver.

I dag

ligger han så her, under en gyvelbusk på vejen til Be'ersheba, modløs og elendig til mode.

Dronningen var blevet rasende, da hun havde erfaret, hvad der var sket, og hun havde sværget, at Elias skulle dø, inden dagen var omme. Og så var han stukket af ...!

En lang flugt fra Yisra'el til Negevørkenen endte her, syd for Be'ersheba. Tørstende og sultende tiggede Herrens tjener om at dø. Udbrændt efter de store begivenheder, han havde været vidne til.

Men når Herrens udbrændte tjener beder om sten og slanger, får han ikke, hvad han beder om. I stedet serverer Herrens engel frisk vand og friskbagt brød! Og så kaldes Elias tilbage til begyndelsespunktet ved Horeb, hvor Israel første gang havde modtaget livgivende ord fra Gud.

Her møder også Elias Herrens fornyende ord og kald og sættes ind i nye opgaver.

For Herren svigter ikke. Heller ikke når hans tjener brænder ud og mister modet.

I morgen

skal han dø, den tro tjener. Han kendte til svære opgaver og til rige oplevelser. Han kendte til frimodighed og til mismod. Han kendte til tro og til tvivl. Men først og fremmest kendte han Ham, som han tjente med sit liv. Ham, hvis redskab han var i en frafaldstid i Israel. Ham, som stod bag alt, hvad Elias fik lov at udrette. Ham, som gennem Elias kaldte sin utro hustru tilbage til sig.

I morgen skal han dø – nej, i morgen skal han hentes hjem!

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

Han skal ikke se døden, men gå ind til livet. Herren henter ham i en himmelsk taxa og giver ham del i det rige, som aldrig kan forgå.

For Herren svigter ikke. Heller ikke når hans tjener står ansigt til ansigt med den sidste fjende: Døden.

”For Jesus Kristus er den samme i går og i dag, og til evig tid!”

(Men du kan jo selv læse de spændende beretninger om Elias fra 1. Kong. 17 – 2. Kong. 2. + Luk. 9,28-36)

[Tilbage til læseplanen](#)

”Læs Bibelen hver for sig, men sammen”

Materialet udarbejdet af *Harry og Hanne Højgaard*,
redigeret af *Ellen H Mikkelsen*, forår 2021.

 Ordet & israel
bibelen · folket · landet

"Læs Bibelen hver for sig, men sammen"

